

נפגשים בפרשה שמות

לא להיסחף בזרם

תקוותם של בני ישראל טבעה במים המאררים של מצרים. לאורך פרקי הפתיחה של ספר "שמות" אין כמעט שמות. אדם ללא שם הוא אדם מיואש ללא מהות. ההמונים נעים אחרי עמרם גדול הדור ומגרשים את נשותיהם. אין תוחלת לחיים. רק ילדה אחת עומדת בפרץ. מרים הקטנה לא נסחפת בייאוש הפושה, ומשכנעת את אביה לדבוק בחיים. (ע"פ סוטה יב.)

פרעה זומם רצח המוני, ומניע את גלגלי תעמולת השעבוד. הוא מצווה להרוג כל בן עם יציאתו לאוויר העולם. המיילדות לא נסחפות באווירת השנאה אלא יראות את האלוקים, ובטבח לא שלחו את ידן. פרעה רוקח את הפתרון הסופי. הוא מחלחל את השקפת עולמו אל כל שכבות העם, ומטיף ארסו לכל עבר. מעתה, כולם מגוייסים לסייע ברצח - עם. הכל מחוייבים לפקודה להטביע את כל הבנים, כדי להרוג את מושיען של ישראל. ההשלכה ליאור היא לא רק פתרון טכני, אלא צעד פולחני של הקרבת ילדים לאחד מאילי מצרים. לדידם, מושיען של ישראל צריך ללקות דווקא במים.

המוני מצרים מכל רבדי העם תרים אחר ילדים קטנים ומשליכים אותם ליאור, עד שיוכבד כבר לא יכולה להצפין את בנה (ע"פ נצי"ב לפס' ג), אבל בת פרעה לא נסחפת. היא מורדת בתוכנית הרצח ומחכה לרגע שבו היא תמצא את אותו ילד ותציל אותו. היא יורדת לרחוץ "על היאור", כנגד חלום אביה, ובכך שואפת להתנקות מגילולי אביה.

היא משאירה מעליה את הנערות המכובדות, ויורדת עם אמה פחותה תוך כדי סיכון עצמה. הנערות מחפשות ילדים להשליך ליאור (ע"פ סוטה יב:), בעוד שהיא מצפה לשבור את המוסכמה החברתית שהפכה לדבר טריוויאלי במצרים. היא מסתכלת ומנסה לראות. לשים לב. לפתע היא רואה תיבה ובתוכה ילד הנדמה כנער המעורר כוחותיו הנשגבים (ע"פ מלבי"ם ב,ו). היא מצאה את מבוקשה! היא חומלת עליו מתוך הכרת הייחודיות שלו, ואומרת לנערותיה "מילדי העברים זה!" היא לא מתביישת במרד שלה. היא מוציאה את הילד במקום להטביע אותו מיד. אחותו מזהה את הסיכוי היחיד להישרדותו, ולכן מדגישה פעמיים את הצעתה למצוא מינקת עבורה ("לך"). מינקת עבריה בלבד, שכן המצריות היו שותפות לפשע ולא הסכימו להניק את ילדי העברים (חזקוני). בת פרעה רוצה לאמץ את הילד, ולגלות חמלה תחת חרפה. היא מוכנה לשלם כסף כדי להוכיח את נאמנותה לעקרונותיה, ולבטח אף נותנת אישור ליוכבד להניק אותו.

הראשונה שנותנת שם גלוי במצרים היא בת פרעה. היא בוחרת לקרוא לילד לאור האידיאל שבו היא מאמינה. לא דוברת עברית הייתה. פירוש השם "משה" במצרית הוא "מוצל מהמים" (שד"ל ב,י), כגישה לחיים: להינצל מהמים הסוחפים. התורה נותנת תוקף למשמעות זו, ומקשרת את שמו לכך שהוא לא רק נמשה מן המים אלא הוא "משה" במהותו, כי עוד נכון הוא למשות אחרים בהמשך חייו (כדאי לעיין בספורנו ורש"י הירש לפס' י ולהשוות עם ישעיה סג,יא). החינוך שלה מצליח. משה גדל ויוצא אל אחיו. "נסיון מצרים" לא נסחף בתוך התרבות המצרית המסואבת הקוראת לרצח עם, אלא הוא יוצא ורואה את אחיו, את זעקת העברי המוכה, את בנות יתרו הסובלות. הוא מחפש כל הזמן איפה הוא יוכל למשות אחרים מן הצרה שלהם, חרף האווירה המקולקלת השלטת במקום.

שמות רבים היו למשה, אך ה' בחר לקרוא לו דווקא בשם שנתנה לו אמו השניה (שמות רבה א,כו), זו שחינכה אותו לדבוק בעקרונות שלך. למשות ולא להיסחף. כה מתאים שבת פרעה תיקרא בתיה, בתו של ה', תכונה "יהודיה" ושנים לאחר שמרדה במזימת אביה הרשע היא תתחתן עם כלב בן יפונה המכונה "מרד", כי מרד במעשה המרגלים. (ע"פ דברי הימים א ד, יח ומסכת מגילה יג.)

הזמנה למפגש

"ספינת הזוגיות" שלנו מטלטלת בין עקרונות שונים ושואפת להגיע ליעדה. לעיתים ישנן סערות מבית ומחוץ המקשות על המסע הזוגי אל אוצרותינו.

נשחק בחיפוש האוצר הזוגי שלנו בעזרת מפת האוצר המצורפת. ננסה להגיע ליעד ונשוחח על זה:

* מהם העקרונות הכי משמעותיים שלנו בחיי הזוגיות?

* מאילו "סערות" אנחנו צריכים להיזהר במיוחד?

* האם נקלענו פעם ל"סערה" כזו? מה עשינו כדי לא להיסחף?

לקבלת ד"ר לימוד כל שבוע

נשמח מאוד לקבל תזכורת והארת

אסל וצופיה זילברפלד

"בדרך ערל"

רוצים לפרגן לאנשים שאתם אוהבים?

ניתן לרכוש עבורם שובר מתנה לסיורים זוגיים במחיר מוזל והם יומשו אותם לאוצר הסגור

פרטיים בפרטי או בדף הפייסבוק